

MOETSJE

as de finsters fan 'e jûn
yn 't kier stean
en wurgens
oer de lippe krûpt

sil ik dy moetsje

asto gouden fûgels flapst
efter it lijsket fan taal
it krús deroer
lipkest

asto leagens opdrêgest
mei dyn mûle blau
fan it gelyk

moetsje ik dy

as de nacht
de barst
tusken ús
oplapet

en wy
bûten ússels
stean

as motflinters it ljocht
opsykje de flerken
baarne